

عنوان مقاله:

نظریه منشا صدور در علم دینی و نسبت آن با فقه حکومتی

محل انتشار:

فصلنامه سیاست متعالیه، دوره 8، شماره 30 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

محمد رضا پیری - دانشجوی دکتری مدرسی معارف اسلامی، دانشگاه قم، قم، ایران

سلیمان خاکبان - استادیار، گروه معارف اسلامی، دانشگاه قم، قم، ایران

ولیاالله نقیپورفر - استادیار، گروه معارف اسلامی، دانشگاه قم، قم، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر تبیین جایگاه علم در تدوین فقه حکومتی و طراحی نظامهای فقهی آن است. این پژوهش با روش تحلیلی، به چیستی، سطوح، مسائل، مبانی، روششناسی و آثار نظریه منشا صدور پرداخته است. براساس یافتههای پژوهش میتوان گفت سطح نخست علم دینی «وحی و تفسیرهای مفسران معصوم وحی» بوده و سطح دوم آن، استنباط «دقیق»، «همهجانبه»، «سیستمی» و «حکومتی» فقیه از دین است. این نظریه بر این باور است که همه مسائل علوم اعم از توصیفات هستی و تجویزات آن در قرآن موجود میباشد. مهمترین آثار نظریه منشا صدور دستیابی به فقه حکومتی و نظامهای فقهی آن همچون اقتصاد، سیاست، امنیت، هنر و رسانه و سایر نظامهای فقهی است.

کلمات کلیدی:

علم دینی، فقه حکومتی، نظریه منشا صدور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1186773>

